

DOLENJSKE NOVICE

Izhajajo 1. in 15. vsacega meseca. Cena jim je s poštnino vred za celo leto naprej 2 K, za pol leta 1 K. Naročnina za Nemčijo, Bosno in druge evropske države znaša 2 K 50 h, za Ameriko pa 3 K. — Dopise sprejema urednik, naročnino in oznanila tiskarna J. Krajec nasl. v Novem mestu.

Naznanilo.

Nekateri naročniki so še zaostali z naročnino; naj blagovolé kmalu poslati. S prihodnjo številko prične se naročitev za drugo polovico leta, h kateri uljudno vabimo.

Gospodarske stvari.

Kmetijstvo in gozdarstvo.

Četudi je gozdarstvo s kmetijstvom v bližnjem sorodu, se vendar v mnogih ozirih bistveno razločujeta. Pridelki gozda so bolj darovi narave, delo in kapital pri njih nastajanju mnogo menj sodelujeta nego pri proizvajanju kmetijskih pridelkov. Četudi je gozd na dobri zemlji boljši nego na slabi, vendar on še prav dobro prenese zemljo, ki bi bila za žito veliko preslaba. Gozdna drevesa razprostirajo korenine tako globoko v zemljo, njihove krone se raztezajo tako mogočno pod sinji nebes, da pri njih ne pride v poštev samo ona hrana, ki jo dobivajo iz zemeljske skorje. Čim bolj se torej ljudstvo množi, tembolj se umikajo gozdi, tembolj se omejujejo samo na ono nerodovitno zemsko površino, ki vsled svoje strme lege ali svoje ubožnosti, kmetijstvu nikakor ne more služiti. Pri slabi zemlji pa je, pri sicer enakih okoliščinah, potrebno bolj ekstenzivno gospodarstvo, nego pri dobri. Zato daje tudi gozdarstvo kakor vsaka ekstenzivna kultura, o primeri z velikostjo ploskve le majhen kosmati dohodek, od tega pa je radi še manjših proizvajalnih stroškov znaten del čisti dohodek.

Primerjaje čisti donesek od polja in gozda pride marsikdo do napačnega računa. Do pravilnega rezultata pridemo le tedaj, ako primerjamo čisti dohodek n. pr. enega orala gozda z čistim doneskom enega orala polja iste dobrote pri enako skrbnem obdelovanju obeh parcel. Ako potem primerjamo, vidimo, da v zelo obljudenih deželah čisti dohodek gozda ni, ali le redko manjši od onega pri polju iste ploščine. Nato bi si usojali opozarjati naše bravece. Izjemo delajo le one dežele, kjer gozdovi pokrivajo še obširne dele, kjer je lesa v izobilju in zato nima dobre cene.

Gozdarstvo je v prvi vrsti za večja posestva na mestu. Pri majhnih gozdnih posestvih bi bilo vprašanje, ali bi imeli stan znanstveno izobraženih gozdarjev ali ne. Urejeno gozdno gospodarstvo za izrejo debelega lesovja, to je tako gospodarstvo, kjer se izsekava v zelo dolgih obrokih je pri zelo razdrobljeni gozdni posesti skoro nemožno. V tem oziru so veliki in bogati posestniki dobri, da imamo v njih nekako poroštvo

(seveda ne vselej), ki nam zagotavlja dobro oskrbovanje gozda sedaj in v prihodnje.

Toda bila bi velika, osodepolna zmota, ako bi hotel kdo iz rečenega izvajati, da gozdarstvo za mala in srednja posestva ni pripravno, ni koristno. Tako imenovano gozdno vrtnarstvo za malo in sredno posest ni samo pripravno, ampak tudi zelo koristno. Mesto nepretrganih orjaških gozdov pozna gozdni vrtnar posamezna drevesa, drevesne skupine, obsajanje potov in cest, vrste s kojimi omreži njive in travnike. Znane so belgijske meje, v katerih se vrsti drevje z grmovjem, večinoma po 2 metra široke. Na Flanderskem je pokrajina Veslandija, slovita po cvetočem gospodarstvu ki imate drevesne obrobke tako na gosto nasajene, da dela celi obzor na človeka vtis gozda. Podobno je v Norfolku in drugih angleških krajih, podobno po lombarskem Milanskem. Znane so vestfalske nasipne meje, ki imajo veliko večji pomen, nego sluti večina ljudij. K gozdarskemu vrtnarstvu lahko računamo tudi neprehvalne pašne meje, ki se doslej še niso razširile kakor bi zaslužile.

Ker pri gozdnem vrtnarstvu dobi vsako drevo njemu primerno mesto in zemljo, ker se vsakemu drevesu skrbno streže po njegovi lastnji (individualnosti), zato raste tako drevje mnogo hitreje in bolje nego v gozdu. Bližina njiv daje drevju okušati kosec dobrote okopavanja. Mnogo nepotrebne vožnje v gozd tukaj odpade. Zato je tudi čisti donesek mnogokrat tu znatno večji nego v velikem.

Kmetijstvo ima v primernem nasajanju drevja najboljšo obrambo proti solncu, vetru, toči, zmrzlini itd. Lahko se izogne z njegovo pomočjo pogubnih škod, ki jih provzročajo orjaški zračni tokovi kmetijskim rastlinam, stavbam in drugim napravam. Proti, ki jih veter lahko odnaša, letovni pesek na pr. se lahko utrdi in izkoristi z drevjem, ž njim se preprečijo sneženi zameti. S primernim izborom raznih vrst drevja in grmovja lahko bistveno zboljšamo čebelno pašo dotičnih pokrajin, in tudi sicer se da še v marsikakem oziru družiti prijetno s koristnim. Koliko koristnih ptic, ki so nenadomestljivi pomagači kmetovalčevi in vrtnarjevi, ki nam širijo sree z milim petjem, koliko ptičic pač najde v lesu, četudi v malem, zavetje in drugi dom!

Velikih gozdov prijatelji so večinoma le deteli z žolno, divji golobje in sivi drozeg, sem pa tje jata zašlih senic in kukavica za časa, ko se gosonice razmnožijo.

In na zadnje: lepotno-naravno vrednost gozda, kdo si jo upa odrekati parku, drevoredu in podobnim šetališčem? Pod veličastnim slemenom prosto stoječe lipe sem presanjal vže mnogo krasno uro. Družba

kakih 30 hrastov na kmetijskem posestvu, kojih združene krone delajo bivanje pod njimi nekako skrivnostno temotno, ti hrasti nas spominjajo gotične prestolnice in nam vzbujaajo dvom nad besedami pesnikovimi, ki pravi:

„Ker iz slabosti človek je porojen
Navada stalna njega je dojnica.“

Gozdovnik.

Politični pregled.

Kluba slovenskih državnih poslancev, namreč „Slovanski centrum“ in „Hrvatsko-slovenski klub“, sta se združila v en klub. Načelnika sta dr. Šusteršič in Ivčević, podnačelnik dr. M. Ploj. Nova zveza šteje 28 članov. Z veseljem pozdravljamo to novico.

Naš vrli in neumorno za svoje volivce delujoči državni poslanec Pfeifer je vložil nujni predlog, naj se da hitra podpora iz državnih sredstev pogorelcem v Prilipi in pa tistim prebivalcem krškega in novomeškega okraja, ki so bili oškodovani po povodnji, katero je povzročila vsled dolgotrajnega deževja narasla Krka. — Enkrat smo že na tem mestu omenili, da hoče vlada napraviti davek na vožne listke. Ta predlog naj bi sedaj prišel v državnem zboru v razpravo. Pa Čehi so grozili, da začno z obstrukcijo, ako se to zgodi. In dosegli so, da bo razgovor o tem davku prišel na vrsto še le v prihodnjem zasedanju. — 2. t. m. vršili so se veliki izgredi v Lvovu v Galiciji. Med vojaki in ljudstvom je nastal mal prepir, kmalu je nastal pravcati pretep, došle huzarje je ljudstvo napadlo s kamenjem in še le ko so vojaki ustrelili, so se umaknili napadalci. Ranjenih je bilo 53, umrli so 4. Nek soc demokratični poslanec se je prav neotesano zadiral v vojaštvo in njega poveljnike, ko so vendar ti storili le svojo dolžnost. Proti takim, ki se nasilno vedejo proti javni oblasti in jo sramote, treba pač odločno nastopiti; kam bomo sicer prišli, če bo ostalo brez kazni sramotenje in zaničevanje oblasti. Vsaka oblast je od Boga in treba se ji pokoriti; ako pa dela krivico, more to krivico popraviti in kaznovati le oni, ki je nad to oblastjo, ne pa oni, ki je pod njo.

Nemški cesar se vede jako oholo, kakor da je gospodar cele Evrope. Kot strasten Nемеc ne pozna pravičnosti do drugih narodnostij svoje države. O tem smo slišali zadnjič, a danes zopet nekaj. Pri neki slovesnosti nemškega viteškega reda pozival je njega člane na boj proti Poljakom, ko so ti vendar podaniki tega reda. Govoril je o poljski ošabnosti, ki hoče škodovati Nemštvu. Kdo se ne smeje, ko vendar vemo, da si Nemci čisto vse prizadenejo, samo da bi uničili Poljake. Proti vladni nameri pokupiti poljska zemljišča so se postavili Poljaki krepko v bran. Nabrali so namreč že 200 milijonov kron v ta namen, da preprečijo nemško nakano ter sami pokupijo taka poljska posestva, ki so na prodaj. A ta mogočni gospod ima še drugo slabo stran. Rad se vtika v stvari, ki mu niso nič mari. V dokaz to le: Pri isti slavnosti in v istem govoru je pozival vse navzoče, naj branijo vse „kar je nemško tu in onkraj meje“. Avstrijski neodrešeni vsenemci so kajpak z navdušenjem sprejeli te besede, a češki državni poslanec Klofač je govoril v tem oziru hude besede, da, rekel je, da je bil nemški cesar pijan, ko je to govoril. Seveda so mu to grozno zamerili.

Nizozemska kraljica Viljemina je ozdravela v veliko radost svojega ljudstva. Pa se je tudi lepo zahvalila narodu za vse dokaze sočutja in ljubezni za časa bolezni. In ljudstvo je z nova navdušeno zanjo. Ko bi bila umrla, so imeli že skovan načrt, proglašiti ljudovlado. Nizozemci namreč ne marajo, da bi soprogr kraljičin, neki nemški princ, spraval deželo v prusko nenasitno malho, kakor on namerava in skrito želi. Povsod: pruska oholost in predrznost!

Saksonski kralj Albert je v zadnjem času hudo obolel. Ker je star 85 let in že več let bolehen, ni upati, da bi okreval. Poročila govore o bližnji smrti. Bil je dober prijatelj našemu cesarju.

Francozi imajo novo ministerstvo. Žid Valdek-Ruso je odstopil in vsi njegovi tovariši, nove ministre pa je zbral zdravnik Komb. Da namerava novo ministerstvo v prvi vrsti zatirati vero in cerkev, je ministerski predsednik Komb jasno povedal. In to vam je čuden mož, ta Komb. Svoje dni se je pripravljaj na duhovski stan in je nosil duhovsko obleko. Bil je tudi profesor na neki višji samostanski šoli. A polagoma se je prelevil, ker mu je tako bolje kazalo. Sedaj je pa Francozom in kot tak bi cerkev in vero kar čez noč po-teptal. Pa je ne bo! Je cerkev prestala še hujše viharje!

Mir v Južni Afriki je sklenjen in že slovesno proglašen. Dne 31. maja so burski odposlanci podpisali predložene mirovne pogoje. Zadnji dan meseca maja je prinesel torej Burom in Angležem, česar so si na obeh straneh že dolgo želeli, namreč mir. Čeprav so bili skoro v teh bojih Buri večinoma srečni, vendar so si tudi želeli pravičnega miru. Vsi moški so bili v vojski; doma so ostale le žene in otroci. Poljedelstvo je nehalo, ž njim pa tudi obrt in trgovina. Buri so čutili vso težo in krutost vojske. Še bolj veseli pa so sklenjenega miru Angleži. Njihov ugled, ker so se slabo vojevali, je pred vsem svetom mnogo trpel. Nepregledno število vojakov in častnikov je umrlo na bojnem polju. Na milijone denarja se je potrosilo za vojne stroške. Mnogi Angleži so tudi uvideli, da delajo krivico Burom in to jih je bolelo. Zato je zavladalo po Angleškem nepopisno veselje, ko se je dne 1. junija razglasilo, da je mir gotovo sklenjen. Miru se veseli posebno kralj, kateri se da v kratkem z vsem sijajem kronati. Pogoji, pod katerimi se je sklenil mir, so sledeči: 1. Buri odložijo takoj orožje in je oddajo. Angleškega kralja Edvarda VII. pripoznajo kot svojega vladarja in se mu ne bodo več upirali. 2. Vsi Buri izven domovine, tudi taki, ki so bili v boju proti Angležem, ako sedaj pripoznajo pokroviteljstvo Angležev, se smejo vrniti. 3. Vsem Burom se vrne prostost in njih imetje. 4. Ne bo se postopalo proti onim, ki so se bojevali proti Angležem. Glavna točka, neugodna za Bure je pač prva, v kateri morajo od slej pripoznati angleškega kralja kot vrhovnega vladarja. Sedaj še natančnosti o tej točki niso znane, zato je mogoče, da angleški kralj v kljub temu ne bo imel pri Burih mnogo govoriti. Potem bi bili imenoma sicer Buri odvisni od Angležev, v istini pa ne. Predsednik burske republike, ki stanuje v Evropi, pa ni zadovoljen z mirom. Pravi, da nič več ne razume svojih junaških Burov. Ne mara se preseliti v Južno Afriko.

Prijazna beseda staršem novomeških učencev.

(Dalje.)

Baš tako žalostna razvada kakor kadenje je pri nekaterih starejših učencih popivanje. Povod je najprej nečimernost, potem mehkužnost. Mladina še nima zrele sodbe niti pravega okusa. Modrost, čednost, red, to se ji zdi večkrat prozaično, filistrsko. Prestopek discipline, uveljavljanje svoje volje proti splošnemu redu, to je imenitno, to miče. Z malenkostmi se že začne ponašati mlada nečimernost: pride nekoliko prepozno v šolo, pozabi kako knjigo ali nalogo, se oblači, hodi, govori, piše drugače nego „filister“, in iz takih početkov se rodi napuh, ki se šopiri pozneje blaziran po ulicah, dela reklamo krojačem, črevljarjem in klobučarjem, ne išče slave v delu, pridnosti in razumnosti, ampak v zaničevanju delavnega „filistra“, v preziranju mirne poštenosti, v malikovanju pred samim seboj in v zaslugah za krčmarje.

Poleg mnogih imenitnih zgledov ni čudno, da se tudi mladini zazdita kmalu smodka in gostilna najvrednejša predmeta zrelega zanimanja. Kako moško je tudi ukazovanje po gostilni, kako zraste mladenč v svojih, in kakor meni tudi v tujih očeh! A če gre dijak, ki mu je dovoljeno zmerno obiskovanje gostilne, res le okrepčat se semtertja po težkem trudu, to nič ne dé. Žejo sicer pogasi izmed vseh pijač najizdatnejše voda; tudi ni posebne potrebe vlivati v vročo kri mladega telesa še vina, ki je bolj ustvarjeno, da ogreva mrzlega starca, čegar kri se počasi pretaka po okorelih žilah; in lahnejše je mlado spanje, če se ni zahlo s pivom: toda če se ne pije čez mero, ni posebne škode.

A zlasti nadarjeni dijaki, in oni, ki si to domišljujejo, in ki so posebno nagnjeni k preziranju šolskih predmetov in šolskega reda in telesnih vaj, so tudi v največji skušnjavi, da prekoračijo pri pijači prave meje. Zloraba vina pa se britko maščuje. Prva posledica nezmernosti je alkoholično zastrupljenje, podobno marsikateremu drugemu zastrupljenju, ki napravlja težko glavo, motne oči, upor v želodcu. Iz tega telesnega zastrupljenja, po domače „mačka“, se skoti duševni, nejevolja nad samim seboj, mrzkost do dela, kes zaradi zamude časa in izgube denarja. Srečen, kogar spokori prvi kes! A marsikateri hiti utopit tega mačka zopet v alkoholu in pregnati hudiča z belcebubom. Tako se prične popivanje, iz katerega izvirajo grozne posledice za telo in za duha.

Kri s pijačo razburjena se polagoma spridi, prebavljanje zastaja, pljuca in jetra začno bolehati, maščoba zaliva najplemenitejše organe človeškega telesa, da ne morejo redno opravljati svojega posla, in približa se nevarnost, da zadene kap ali srce ali možgane. Na videz krepki ljudje omagujejo pri vsakem daljšem naporu, naposled niti najmanjšega dela ne zmorejo brez pijače; tako se jim tresejo roke, tako šibe kolena, tako razburjeni so živci.

S telesnimi močmi pojemajo duševne. Mehanično delo se še zmore; a kjer je treba bistrega uma, odpovedo omoteni možgani. Trdna volja, najlepši kras razumnega moža in vir vsem velikim činom, se omaje in pomehkuži; ponos in čustvo za čast gine; o značaju se niti govoriti ne da; alkohol pogubi polagoma duševno in telesno svoje častilce.

Koliko nekdanjih nadarjenih gimnazijcev tava po svetu v nečast ne samo slovenskemu, ampak vsemu človeškemu rodu in v zasmeh višje omike. Vino jih je podrl v prah in blato.

Alkoholična pijača je izvor največjih pregreh; ona opravlja in obrekuje po olikanih in neolikanih družbah; ona uničuje družine in rodbinsko srečo, ona stisne razjarjenemu fantu nož v pest in samomorilcu pištolo v roke; ona mori in kvarji ne samo sedanji, ampak tudi prihodnji rod.

Starši, ki vam je pri srcu dušna in telesna sreča vaših sinov, varujte jih popivanja, ne dajajte jim slabih zgledov in ne hvalite tistih, ki posedajo v pozni noči po krčmah.

Dobro! Vi jim ne dajete denarja, da bi popivali. Toda ali veste, da ga ne dobe drugej? Marsikateri dijak poučuje po več ur na dan. Lahko bi si s prislužkom zboljšal hrano, omislil lepšo obleko, kupil dobro knjigo; a morebiti požene po grlu. On nosi denar v krčmo; vi pa tožite o slabih časih!

Ne zanašajte se le na šole. Šola pač zabranjuje, kolikor more, to razvado, ne samo zato, ker se trudi vzgojiti plemenitih značajev, ampak tudi v korist državi, ki potrebuje krepkih vojakov in treznih, delavnih uradnikov; a če ne pomagata

šoli vi, starši, ki morate gledati, da se izpolnjujejo šolski ukazi, bo zaman ves trud. Boljše je, da kaznujete vi v potrebi, predno je prisiljena šola kaznovati. Zakaj šolske kazni ne zadenejo samo učencev, ampak često tudi starše. Koliko je že izgubilo dijakov zaradi krčme oprostitev šolnine, razne podpore, visoke ustanove; koliko jih je moralo celo ostaviti gimnazijo in se napatiti za slabšim in tršim kruhom, nego se jim je obetal! Zgledov imamo pa tudi, kako so starši, ki so dajali potuho sinovom, prišli na beraško palico, predno so se izšolali razvajeni sinovi, in kako so ti, vzgojeni z največjim pritrgovanjem predobrih staršev, v prvih letih svojega službovanja, baš ko se jim je odpirala lepa bodočnost, poginili žalostno in sramotno.

Voda je zvesta tovarišica, ki se nam ne sladka in ne laska, ki se nam ne ponuja z mamečo zunanostjo; a koristi nam na vseh straneh, znotraj in zunaj, in dobro ime pridobiva njeno prijateljstvo častilcem; vino pa je sladkoust prijatelj, ki nam dela prav prijetno družino, a mu treba vedno gledati na prste, zakaj na mah nas preslepi in zapelje, potem pa se nam roga in nas kaže svetu v zasmeh, in ko se je naveličal naše družbe, nas prepusti svoji hčeri vodenici.

(Dalje sledi.)

LISTEK.

Poročila iz kitajskih misijonov.

Lansko leto 4. decembra odpotoval je č. g. P. Peter Bapt. Turk, naš dolenski rojak, z več tovariši frančiškani v daljno Kino na misijonsko delovanje. Od tam pošilja č. P. misijonar svojo materi, ki stanuje v Novem mestu, in svoji sestri Mariji razna poročila o ordotnih kitajskih razmerah in o svojem misijonskem delovanju mej kitastimi sinovi nebeškega kraljestva Kine. Poročila so zelo zanimiva. Zato upamo, da bomo ustregli vsem cenjenim čitateljem „Novic“, ako priobčimo nekaj teh poročil. Posebno upamo to še zaradi tega, ker je č. P. Baptista dolenski rojak, doma iz Toplic.

Da bo lažje umeti ta poročila zdi se nam pred vsem primerno, zlasti za priprostejše čitatelje, podati nekobko uvoda.

* * *

Kina, ali kakor ji mi pravimo Kitajska dežela je velikanska država po svoji velikosti. Večja je kakor vsa Evropa. Glavno mesto je Peking (Pekin?), kjer stanuje tudi cesarska rodovina. Da tolike države en vladar ne more vladati je umevno. Zato je pa razdeljeno cesarstvo v več podkraljestev, katerim načeljujejo cesarjevi namestniki ali podkralji.

Komu niso še v dobrem spominu krvavi dogodki, ki so se vršili pred dvema leti v tem nezmernem cesarstvu? Nezdovoljni domačini so se zarotili zoper vse, kar je bilo tujega, evropejskega. Pa ne samo zoper te so divjali „boksarji“, kakor so se imenovali vstaši. Tudi zoper vse domačine so divjali, ki so kazali kako naklonjenost Evropejcem. Posebno so pa morili kristjane, naj so bili ti že tujci ali domačini. Na stotine so jih pobili! Na stotine pomorili na najgrozovitejši način. Grozna so poročila misijonarjev o teh moritvah. Da, koliko mučencev je s svojo mučeniško krvjo zalilo seme besede božje, koliko — kdo ve to? Le Bog v nebesih ve, koliko jih je ovenčal s prelepo krono mučenštva. Da so pri tem tudi veliko misijonarjev potolkli; menim, ni treba posebej povdarjati. Saj so pred vsem ravno proti njim najkrutejše divjali. Zato se pa ni čuditi, da je nastalo pomanjkanje delavcev v vinogradu Gcspodovem. Toda kje dobiti novih? Kdo bi šel sedaj tja, ko pod pepelom še vedno tli žrjavica upora? Ko z vsakim dnem lahko izbruhne še veliko hujši krvavi ples, kakor pa zadnjič. Da čaka tam vse misijonarje skoro gotova smrt, mučeniška smrt, to je jasno. Zato pa, kje naj bi se dobili možje, ki bi imeli toliko poguma in ljubezni do bližnjega, da bi se ne vstrašili dati svoje krvi za zveličanje svojega bližnjega? In vendar so se našli junaki!

Lansko leto, ko se je upor nekoliko pomiril, prišel je v Evropo generalni vikarij kineškega misijona in škof P. Vincenc Carlassare, frančiškan, iskat družih delaycev za zapuščeno misijonsko delo. Meseca avgusta mudil se je tudi v

Ljubljani v samostanu. Tu sta se mu oglasila dva frančiškana in ga prosila, da bi jih vzel seboj. Bila sta zgoraj imenovani naš č. P. Baptista Turk in Fr. Urban Žele, zakristan, doma iz Škocijana na Notranjskem. Z veseljem ju je prevzvišeni sprejel in jima določil dan odhoda dne 4. decembra. Mej tem časom je nabral po drugih provincijah še šest drugih frančiškanov. Pa tudi slabotne ženske niso hotele zaostati za redovniki. Oglasilo se je tudi več redovnic, frančiškank za misijon. Vsi ti so pa tem skupno odpovali v Kino.

V Kino.

Za odhod je prevzvišeni apostolski vikarij določil kakor smo že omenili 4. december. Zelo se je veselil goreči in pobožni P. misijonar odhoda na misijonsko delovanje. Ko je bil tri dni pred odhodom v Novem mestu, kamor je prišel k svoji mamici po slovo, občudovali smo njegovo veselje, ki ni bilo več pravo veselje, ampak že koprnenje. Vendar mu je bila ločitev od domovine, posebno od mamice in sestre precej težka. Iz Genove piše sestri o tem: „Ko smo prišli na ladijo, katera naj bi nas peljala v Kino, stopil sem še enkrat na krov ter se ozrl proti svoji domovini, kjer sem pustil svojo staro, bolehuo mamico, kjer sem pustil Vas, svoje drage, zaigrale so mi — to tiho povem — solze v očeh. V dubu sem vas še enkrat obiskal in zaklical svoj zadnji „Z Bogom“. Tudi „Na svidenje“ sem zaklical, ki bo pa težko preje, kakor tam gori v nebesih. Toda kaj bi javkal! Saj se mi je spolnilo to, po čemur sem hrepenel. Daj mi Bog stanovitnosti in pa mučeniško krono“.

Z bratom Urbanom Žele odpeljala sta se iz Ljubljane 4. decembra v Trst. Tu sta obiskala sestro P. Baptista, ki je tam služila. Ta jima je pri dobrih ljudeh preskbelo razne potrebne prtljage. Tudi nekoliko tistih „srčnih kapljic“ jim je v culico zavezala, ki so na ladiji tako potrebne. Tudi našima popotnikoma so, kakor bomo pozneje videli, prav dobro služile.

Od tod sta se peljala v Padovo, na grob sv. Antona. „Tu sem dosegel to srečo“, piše dalje P. misijonar, „da sem maševal na znamenitem altarju sv. Antona. Maševal sem pa za nas potujoče misijonarje, da bi nas sv. Anton varoval vseh nesreč nevarne pomorske vožnje“.

Iz Padove ju je pa laški „lukamatija“ popeljal v Genovo, kjer ju je že pričakoval prevzvišeni apostolski vikarij s petimi frančiškani.

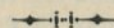
10. decembra vkrcali so se na parobrod in odrinili proti Kini. Vreme ni bilo ravno slabo. Tudi morje je bilo mirno. „Toda, komaj smo prišli dobro na prosto morje, vzdignili so se na enkrat valovi in začeli precej zibati našo velikansko ladijo, kakor bi nam hoteli braniti v Kino. Ravno so pripravljali v obednici mize za obed. Ali nepričakovano valovje je začelo zibati mize. Posode so začele ropotati in plesati po mizah. Gotovo bi se vse pobile, da jih niso hitro spravili skupaj. Ob 1. uri se je morje toliko pomirilo, da so lahko zopet začeli pripravljati za obed. Toda za nas, ki smo se prvič peljali, so zastonj pripravljali. Zakaj komaj nas je zibalo kake pol ure, ko nas je začelo v želodcu stiskati in viti, da smo se zvijali od bolečin vsak v svojem kotu. Naposled začeli smo seveda prav po domače klicati „nekoga na pomoč. To sicer ni bilo in ni lepo. Pa kaj hočemo, če ima pa to neumno morje to navado, da hoče imeti le prazne želodca pri onih, katere prvič nosi. Še le ob šestih zvečer mi je toliko odleglo, da sem zavžil nekoliko tistih „srčnih kapljic“, katere si mi ti dala in prigriznil nekaj suhih kruhkov. Ko je tudi drugim sobratom odleglo, ponudil sem tudi njim Tvoje popotnice. O da bi Ti videla, kako smo z veseljem in slastjo jedli in pili, gotovo bi se nam smejala na vse grlo. Slabi smo bili tako, da se nismo mogli po koncu držati. Vendar smo se pa čudnim prizorom, ki so se vršili mej nevihto na ladiji, prav iz srca smejali. Teh ti ne bodem popisoval. Le enega naj omenim. V začetku nevihte smo bili skoro vsi na krovu. Gledali smo morje, hodili semtertja, nekateri so pa sedeli. Kar se privali velik val, buti s toliko silo v ladjo, da smo popadali po tleh, kakor snopje.

Ob 8. uri zvečer je gibanje popolnoma prejenjalo. Vsi smo se počutili takoj precej boljše.

Nadaljna pot do Neaplja je bila mirna. Sem smo prišli ob 3. uri popoldne. Prihodnja postaja bode šele v Port-Saidu v Aleksandriji. Toraj zapuščamo v Neapelju Evropo. Spoštljivo smo se pred odhodom od nje poslovili. Zato smo šli vsi na suho. Ob 10. uri pa hajd zopet na mogočni parobrod. Počutimo se vsi precej dobro. „Srčne kapljice“ nam dajejo moč in pogum. Pomisli, eno steklenico smo že ukončali, drugo moramo pa ohraniti za druge stiske in nadloge. Pa ne smeš misliti, da smo postali pijanci. Ne, tega ne! Ali vedi, naše družbe nas je osem. Izmej teh osmerih imam pa samo jaz tako skrbno sestro, da ve, česa je treba žledodkom na morju. Zato imam pa samo jaz seboj „zdravila“, katera pa po frančiškanskem vožilu in pravilu kar skupno uživamo.

Zdaj pa „z Bogom“ stara tetka Evropa! Z Bogom! Bog vedi, se bova li še kedaj videla? Ostani zdrava! Če se nikdar več ne vidiva, vedi, jokal ne bom za teboj! Toraj z Bogom!“

(Konec sledi).

Domače vesti.

(Duhovniki novomeške dekanije) imajo kot „sacerdotes adoratores Ssmi. Cordis Jesu“ svoj mesečni shod v sredo 18. t. m. v Soteski ob navadni uri.

(Prevzvišena gospa baronica Olga Hein,) soproga deželnega predsednika, se je za več tednov nastanila v Toplicah.

(† Matija Levstik,) posestnik iz Podgore pri Prečini, brat znanega pisatelja Franc Levstika, umrl je 9. t. m. Bil je priden gospodar ter užival obče spoštovanje. Naj v miru počiva.

(Mestna hranilnica v Novem mestu.) V mesecu majniku 1902 je 269 strank vložilo 83.948 K 46 h, 183 strank vzdignilo 88.864 K 07 h, torej manj vložilo 4.915 K 58 h, 9 strankam se je izplačalo posojil 15.050 K — h. Stanje vlog 1.940.205 K 45 h. Denarni promet 456.980 K 06 h.

(Vabilo.) Vsi častiti udje dijaškega podpornega društva v Rudolfovem se vljudno vabijo k občenemu zboru, ki se vrši v ponedeljek, 23. junija l. l., ob šestih zvečer v konferenčni sobi c. kr. gimnazije. Na dnevnem redu je 1. poročilo o društvenem delovanju leta 1901/02, 2. volitev pregledovalcev računov, 3. volitev novega odbora, 4. poročilo o delovanju dijaške kuhinje leta 1901/02. Vodstvo dijaškega podpornega društva. V Rudolfovem 12. junija 1902. Dr. Fr. Detela, načelnik.

(V cesar Franc Jožefovo bolnišnico usmilj. bratov v Kandiji pri Novem mestu) se je sprejelo meseca maja 166 bolnikov, koncem aprila jih je ostalo 82, skupaj 248. Od teh se jih je ozdravilo 122; zboljšalo 33, neozdravljenih bilo je 7. Umrla sta 2, in sicer 1 vsled srčne napake, 1 vsled zamotanih črev. V oskrbovanji ostalo jih je 84. Oskrbovalnih dni se je nabralo tekom preteklega meseca 2664.

(Hranilnica in posojilnica za Kandijo in okolico), reg. zadruga z neomejeno zavezo je imela meseca majnika t. l. sledeči promet: Prejemkov K 68.380.42. Vložilo je 34 strank 9127.70 K dvignilo 36 strank 9173.61 K. Posojil je bilo danih 36 strankam 11.164 — K, a vrnilo 12 strank 1.437.24 K.

(Glas iz občinstva!) Rujavega močnika se je v klancu pod bolnišnico v Kandiji pri popraviljanju deželne ceste v toliki množini nabralo, da res ni mogoče izgaziti iz blata. Vedno se slišijo pritožbe. Zeleti je, da se dotična oblast malo pobriga zato, da se vsaj za pešce ukrene kaj pametnega ob strani ceste, zlasti ob času deževja.

(Znani Emeršič-koncert) 15. junija v gostilni pri Müller-ju v Bršljinu.

(Pri zadnjih porotnih obravnavah) so bili obsojeni: Pogačnik Edvard, radi hudodelstva proti pravosti, na 18 mesecev ter vsak mesec post; Kirar Franc, hudodelstvo proti pravosti, na dve leti težke ječe ter vsake tri mesece post; Zalokar Janez, hudodelstvo poskušane porenjanja kovanega denarja in tatvine, na en mesec ječe; Malnar Jakob, hudodelstvo uboja, na osem mesecev ojstre ječe in na 100 K denarne kazni; Buščaj Anton, hudodelstvo uboja,

na 18 mesecev težke ječe, en post in trda postelj vsake tri mesece; Zaletel Anton, hudodelstvo uboja, na dva dni ječe; Rajk Franc, hudodelstva prostega umora oproščen, a ohsojen na 48 ur ječe; Rajk Helena, hudodelstvo prostega umora, na smrt na vešalih; Verbič Augustina, hudodelstvo zlorabe uradne oblasti in uradnega izneverjenja, na dve leti težke ječe in vsake tri mesece post; Koncilija Franc, hudodelstvo goljufije in zlorabe uradne oblasti, na dve leti težke ječe in vsake tri mesece post; Josip Ehrenfeldner, radi hudodelstva posilnosti, na pet let težke ječe in post.

(Dolenjska železnica) je imela lani čistega dohodka 608.239 K 81 h. Od tega se je porabilo za amortizacijo obligacij 540.413 K, drugo pa se je dalo kranjski deželi za obresti, oziroma na račun kapitala garancijskih prispevkov. Z ozirom na stalno naraščanje prometa se lahko računi, da bo dolenjska železnica tekom kakih petih let povrnila vse, kar ji je dežela posodila. Počeniši s 1. oktobrom t. l. bodo vlaki na dolenjski progi vozili za 35 minut hitraje.

(Domača umetnost.) Povodom zadnjega misijona v Prečni blagoslovil je č. g. P. Nežmah v pokopališki kapelici novo sliko sv. Roka. Ta slika je delo našega tukajšnega č. g. P. Ferdinanda Zajec, ki je s tem svojim delom pokazal, s kako lepimi zmoglostmi ga je obdaril Stvarnik. Sicer moramo priznati, in to tudi g. P. umetnik sam priznava, da delo ni dovršeno, ni izvršeno po vseh pravilih slikarske umetnosti. Vendar se mora pa resnici na ljubo priznati, da je slika prav dobro izvršena. Posebno še, ako vpoštevamo, da se g. Pater še ni izobraževal v nikakem višjem izobraževališču, ampak da je ta spretnost edino sad njegove vstrajne marljivosti, potem mu moramo priznati, da je lahko ponosen na to svoje delo. Slika ni original, temveč le kopija, le posnetek slike sv. Roka v samostanski cerkvi. Vendar je pa spremenil in zboljšal marsikaj, kar je na originalu nepopolnega. Posebno obraz se mu je posrečil prav dobro, ker je v resnici obraz svetnika. Zato pa menimo, da bi bilo škoda lepih zmoglosti, katere ima č. g. P. Ferdinand, ako bi se zanemaril. Seveda s privatnim učenjem se ne more mnogo napredovati v tej stroki. Treba je višjega izobraževališča. Gotovo bi bilo ne le frančiškanskemu redu in tej slovenski provinciji, ampak tudi slovenskemu narodu v korist in čast, ako bi ga redovno predstojništvo poslalo na kako akademijo, da se bo dalje izobraževal; n. pr. v slavno beuronsko šolo v Prago k benediktincem v Emavs. Posebno bi bilo to želeto, ker ima provincija več nadarjenih slikarjev — kakor smo slišali. Mej temi je n. pr. P. Blanko Kavčič, tukajšni učitelj, ki je izvrsten portretist. Ti ostali slikarji bi se potem lahko učili od P. Ferdinanda, ki bi lahko ustanovil svojo samostansko, slikarsko šolo na lik onej v Emavsu. — Mlademu P. umetniku, ki je rodod Novo-vomeščan, pa kličemo: „Pogumno dalje!“

(Iz Čateža.) — Dne 4. junija popoldne od 2.—1/23 bila je tu huda nevihta s točo. — Streljalo se je pri nas na vseh strelnih postajah, vendar je v vaseh Čatež in Razbörje četrtno pridelka uničeno, v vaseh Primskovo in Lačni vrh pa skoro vse, tam se ni streljalo. Drugod ni posebne škode. F. Pogačnik.

(Iz Štange.) Za † g. prof. Jos. Marn-a je lepo napravil spominek g. Feliks Toman in ga vže tudi postavil. Slovesno bo odkrit na kresni dan 24. junija dopoldne; k slovesnosti pridejo prevz. gospod knezoškof. Spominska plošča je iz lepega senita s primernim napisom. Okvir in rosete so iz sivega kamena; angeljeva glava pa iz kararskega marmorja. K slovesnosti uljudno vabimo.

(„Zabavna knjižica) za šolsko mladino“ Urejuje in izdaja Anton Kosi, učitelj v Središču. Izšel je X. zvezek v zalogi izdajateljevi. Cena 30 vinarjev. Knjižica prinaša v 17 različnih sestavkih zanimivega berila in jo prav toplo priporočamo.

(Male dnevnice) v čast presvetemu Srcu Jezusovemu dobivajo se tudi v knjigarni J. Krajec nasl. v Novem mestu komad po 10 vinarjev.

Razne stvari.

* (Vspeh davka na žganje.) — Dne 1. septembra je bil uveden novi davek na žganje. Dotični zakon določa,

da se jeden del dohodkov od davka na žganje razdeli na dežele in sicer se je določilo, da se razdeli vsaj 19.2 milijonov kron na leto. Provizorični obračun za čas od 1. septembra do 31. decembra 1901 je sedaj gotov. Mesto 6.4 milij. kron se razdeli med dežele 7,957.178 K 42 v., v katero svoto pa je všteti tudi dohodek iz naknadnega davku od žganja, ki je bil do 1. septembra 1901 davka prost. Ta dohodek pa znaša 2,232.200 K 68. Od imenovane svote dobi Kranjska 360.086 K 20 v., Štajerska 372.992 K 74 v., Koroška 240.370 K 45 v., Istra 25.798 K 24 v., Goriška 25.765 K 34 v., in Trst 37.390 K 78 v.

* (Nesreča na Martiniquu — kazen božja) Mlad duhovnik iz kolegija St. Mary na otoku Trinidad piše svojim starišem v Burtsscheid: Ljubi stariši! Prvi parnik, ki odide odtod po grznh dneh v Martinique in St. Vincent, naj vam ponese vest, da še živim. Potresi niso prišli do našega otoka. Seveda še ni vsega konec, a Trinidad je precej varen pred vulkaničnimi izbruhi. V našem kolegiju v Martiniquu je bilo 25 patrov in bratov; kolegijev ni več in so bratov menda tudi ne. Mogoče, da je kateri še živ, ki v trenutku katastrofe ni bil v mestu. Pokončanih je tudi 60 sester. Grozna so poročila o sprijenosti prebivalcev, ki so došla k nam. Kriva je vsega francoska vlada, ki je glede vere tako vnemarna. Ste li slišali, da je na Martiniquu brezbožna svojat na veliki petek norčevaje križala prašiča in zopet družega na veliko nedeljo gnala po mestu „kot ustaliga od mrtvih?“ Čuli smo, da so pripravljali tudi za Vnebohod nekaj enacega, pa ni bilo treba. Katera civilizirana vlada more mirno gledati, ako sprieno ljudstvo konja obhaja s hostijo!! — Božji mlini meljejo počasi a drobno. Ravno na Vnebohod je prišla grozna nesreča nad otok, ki je napravila škodo nad 100 milijonov kron.

Smešnice.

(Čuden vzrok). A.: „Zakaj pa tvoj mož letos neče v kopališče?“ — B.: „Res, . . . postal je grozno umazan.“

(Kdaj je videl zajca). Lovec: „Ali si videl zajca iti tu mimo?“ — Pastir: Da!“ Lovec: Kdaj?“ Pastir: „Kake dve leti bo že tega.“

(Prostodušno). Gospica: „Za božjo voljo, vi ste mi povzročali silne bolečine, ko ste mi izdrli zob, skoro pol čeljusti ste mi odtrgali.“ — Zdravnik: „Oprostite, jaz zob sploh ne izdiram, toda tako lepi, mladi gospici sploh nisem smel odreči.“

(Zobobol ob počitnicah). Oče: „Kako moreš zaradi zobobola tako grozno rjuti in tuliti?“ — Sinček: „Saj ne jokam zato, ker me zob boli, temveč zato ker me boli sedaj ob počitnicah, ko so vse bolečine brez pomena.“

(Drastično). Profesor: „Skoro neverjetno je, kako globoko tiči v nekaterih ljudeh površnost.“

(Različen učinek). Sosea: „Ah, tvoj klobuk je krasen, prav ta oblika kaže okrogel, kratek obraz.“ — Gospa: „Kratek? Čudno, ko ga je moj mož prvič videl, je napravil dolg obraz.“

(Postopačev zagovor). „Po ‚šub‘ so me prignali sem dajal policajem dela, potem pa pravijo, da se jaz dela izogibljem.“

Umri so:

1. jun.: Jera Gregorič, hišna posestnica št. 158, 70 let, splošna vodenica.
11. jun.: Marija Marija, hči poštnega uslužbenca št. 216, 14 mesev otroški kašelj.

Darovi za dijaško kuhinjo v Novem mestu.

Preč. g. kan. M. Tavčar 20 K; veleč. g. župnik J. Plevanič 40 K; veleč. g. kaplan Fr. Vidmar 10 K. Za mesec junij dobrotniki iz Mesta in Kandije 51 K 40 h.

Dr. Jos. Marinko.

Loterijske številke.

TRST,	31. maja	8	33	1	22	80
GRADEC,	7. junija	10	44	90	64	40

Zahvala.

Za obile dokaze blazega sočutja o boleznih in smrti naše ljubljene, nepozabljive matere, ozir. sestre, tašče in tete, gospe

Jere Gregorič roj. Krevs,

hišne posestnice v Novem mestu,

izrekamo preč. duhovščini kakor tudi vsem blagim spremljevalcem drage pokojne k večnemu počitku najiskrenejšo zahvalo.

Novo mesto, 10. junija 1902.

(152)

Žalujoči ostali.

Zahvala.

Srčno se zahvaljujemo vsem za sočutje v dolgi bolezni in vso izkazano nam prijaznost ob smrti gospoda

Franc Krajec-a,

ter ob udeležbi pri njega pokopu, preč. gg. duh. svet. in kaplanu iz Šmihela, preč. oo. frančiškonom, preč. usmiljenim bratom, preč. darovateljem lepih vencev, dobrotni gospej Zofiji Kastelic, velesl. meščanski gardi in godbi, ter vsem udeležnikom naj bo tisočera hvala. Posebno naj pa ljubi Bog povrne preč. gosp. o. Viljemu vso ljubav, s kojo je tolažil in pripravil za boljšo bodočnost predragega nam ranjega.

Kandija pri Novem mestu, dne 4. junija 1902.

(151)

Žalujoči ostali.

Oklic.

Firm. 64/2

Gen. I. 81/2

Podpisano kot trgovsko sodišče naznanja, da se je v združenem registru pri obstoječi tvrdki „hranilnica in posojilnica v Zagradcu, reg. za druga z neomejeno zavezo“ izvršil izbris izstopivšega člana načelstva Ivana Perko-ta in vpis novoizvoljenega člana načelstva Janeza Lekana iz Česnje št. 5.

C. kr. okrožna sodnija v Rudolfovem, oddelek I, dne 4. junija 1902.

Na grajščini Strugi pri Novem mestu pri gospej pl. Fichtenan je po vredni ceni na prodaj

(154-1)

dobro vino.**Stanovanje**

obstoječe iz 3 sob, kuhinje s pritklinami in lepim vrtom se odda v najem 1. septembra t. l. v hiši št. 204 v Novem mestu. Natančneje pojasnila v hiši št. 205, ali pri lastnici A. Turek (153-1) v Ljubljani, Križarske ulice št. 10.

Hiša s tremi sobami, kuhinjo, dve kleti, en hlev za pet glav živine, trije svinjski hlevi in nekoliko vrta. Potem tri velike njive, ki se poseje do 25 mernikov. Na polju je nov pod in nova šupa ter dva kozolca. Proda se vse na stojećem. Potem gozd, ki meri 2 joha 642 klafter. Natančno se izve v hiši št. 122 Florijanski trg Novo mesto. (158-1)

V knjigarni J. Krajec nasl. v Novem mestu dobivajo

(164-1)

se najnovejše in krasne

podobe za prvo sv. obhajilo.

Iz proste roke je na prodaj

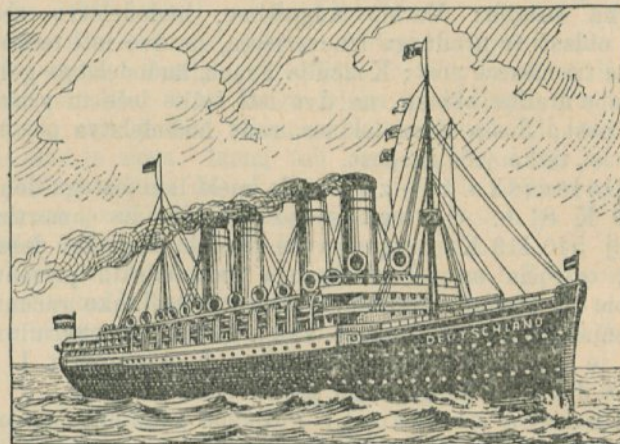
hiša v Šmihelu št. 46.

pri Novem mestu. Zraven hiše je klet, 2 svinjska hleva, 2 šupi, vodnjak in oral njive. Hiša je na prav lepem prostoru pri cesti ter pripravna za obrtnike ali pa za umirovljene gospode ter je v prav dobrem stanu. — Cena je 3600 K. — (163-1) Več pove Jernej Sitar ravno tam.

Največje, najhitrejše ter najvarnejše vrste velikanskih parnikov, ki vozijo v

Ameriko.

(149-1)

Hamburg-New York le 6 dni.

Vozne karte po najnižjih cenah za vse razrede prodaja, ter daje pojasnila točno in brezplačno, oblastveno potrjena

Agentura Hamburg-Ameriške Linije

v Ljubljani, Marijin trg št. 1. nasproti Frančiškanski cerkvi.

Išče se

vrtnarski učenc

in se takoj sprejme v Pogance pri Rudolfovem.

(155)

J. Čeč, vrtnar.

Naznanilo!

Podpisani uljudno naznanjam, da sem prevzel

opekarno

g. R. Smole-ta v Žabji vasi pri Novem mestu,

ter bodem imel vedno v zalogi opeko prav dobre vrste. — Spoštovanjem se priporočujem

(160-1)

Giuseppe Olivo.

V graščini Bajnof pri Rudolfovem je večja množina

dobrega starega in lanskega vina

po jako nizki ceni naprodaj. — Ravno tam se dobi

dober krompir (oneide)

po nizki ceni. — Odda se v vsaki množini. (161-1)

Dobro izurjeni žagar

se sprejme takoj pod dobro mesečno plačo, ali pa od komada (162) plačilo; kje pove uredništvo Dol. Novic.

Naznanilo! S 1. julijem je oddati

stara gostilna v najem

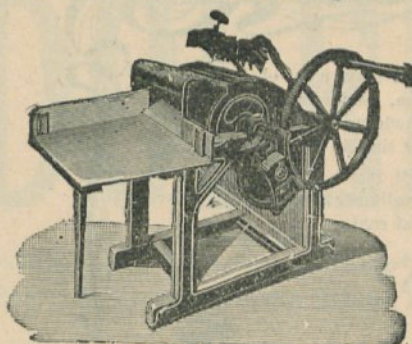
v hiš. št. 125 na Florjanskem trgu v Novem mestu. — Hiša je tudi na prodaj pod ugodnimi pogoji. Zraven spadajo lepe njive in nad tri oralov hoste. Več se izve pri lastnici Mariji Kos. (159-1)

(150-1)

Kaznjivo je

vsako ponarejanje edino pravega Bergmann-ovega lilijnega-mlečnega-mila, tovarne Bergmann in drug. Draždane-Tečen ob Elbi. Varstvena znamka: Dva rudarja. — Taisto naredi nežno, čisto lice, cvetočo in mlado zunanost, belo in žametno mehko kožo ter blestečo lepo pôlt. Najbolje sredstvo proti pégam. Komad po 80 h, pri lekarnarju S. pl. Sladovič in trgovcu Alfonzu Oblak v Novem mestu.

(143-2) Najbolj izvrstne, priznane najboljše

jeklene pluge z 1, 2, 3 in 4 lemeži, brane, travniške in za mah, klepne in diagonalne, valjarje za polje iz jeklene ploščevine, gladke in robate, sejalne stroje „Agricola“, orig. ameriksanske

stroje za košnjo trave, detelje in žita, grablje za seno in žito, priprava za obračanje sena, patentovane sušilnice za sadje in sočivje, stiskalnice za vino in mošt in sploh za vse namene, mline za grozdje in sadje, stroje za robljanje, samodelujoče patentovane brizgalnice za trsje, zelenjad in pokončavanje uši „Syphonia“ premične štedilne peči, priprave za parjenje živinske krme, z obročasto pripravo za mazanje, ročne, na gepel in na par, vsakovrstne gepelne za vprego 1 do 6 živalij, najnovejše

žitočistilnice,

trijerje, robljače za koruzo, stroje za napravo krme-rezanice, stroje za mečkanje žita in rezanje repe, stiskalnice za seno in slamo, ročne, premične in nepremične, kakor sploh vse poljedelske stroje izdeljuite in razpošilja po najnovejši sestavi

Ph. Mayfarth & drug.

C. kr. edino priv. tovarna kmet strojev, livarna in fužina na par Ustanovlj. l. 1872. DUNAJ, II., TABORSTRASSE št. 71. 750 delavcev. odlikovan z nad 490 zlat., srebr. in bron. kolajnamami na vseh večjih razstavah. Obširni ceniki in mnogoštevilna priznalna pisma zastoj. Zastopniki in prekupei se iščejo.

Karbolineum.

Patent: Avenarius se kakor najboljše les ohranjajoče sredstvo obnese že nad 25 let. Vsi karbolineji iz raznih družih fabrik so slabe ponaredbe Avenarijevega karbolineja. Avenarijev karbolinej je sicer nekaj novcev dražji, kakor drugi karbolineji, pri tem je pa skoraj trikrat izdatnejši, kakor vsaki drugi karbolinej.

Pred ponaredbami se svari.

Tovarna karbolineja: R. Avenarius, Amstetten, Niž. Avstrijsko.

(102-5) Pisarna: Dunaj III./I. Hauptstrasse 18.

Izključna prodaja za sodni okraj Novo mesto: pri Alfons Oblaku, trgovcu v Novem mestu.

Eksport isterskega vina.

Razpošiljam pristno vino lastnega pridelka in sicer refoškata, terana, burgundca in belega rizlinga od 26 do 36 h postavljeno na tukajšni kolodvor Dignano.

A. M. Pujman,

(131-3)

Eksport vina, Dignano Istra.

260 kron je izgubljenih!

260 kron je izgubljenih od Št. Jerneja do Št. Vida pri Zatični in to 30 bankovcev po 20 kron zavite v paket v list „Domoljub“ dne 12. aprila t. l.

Pošten najditelj dobi po 20% odstotkov najdnine pri Fr. Žitnik v Marinči vasi pošta Krka. (108-5)

F. Missler Bremen

Bahnhofstrasse 30.

Največji in najhitrejši parniki iz Bremena v Ameriko so:

Cesarski parniki (Kaiser-Schiffe)

Odhod iz Bremena vsacega torika

Kaiser Wilhelm der Grosse	dolg 198 metrov
Kronprinz Wilhelm	202 "
Kaiserin Maria Theresia	166 "
Kaiser Wilhelm II.	215 "

Ti cesarski parniki vozijo jedino le iz Bremena in kdor se hoče na njih voziti, mora si poprej mesto zaposesti stem, da pošlje od doma za vsako osebo 20 kron are na naslov:

F. Missler, Bremen, Bahnhofstr. 30.

Odprema popotnikov od Bremena v Ameriko, Avstralijo in Afriko.

Najnižje cene. ● Dobra postrežba.

Natančnejša pojasnila brezplačno

(148-2)

F. Missler, Bremen, menjalnica.

Salame ogrske 1.70 gld., domače iz šunkna 1.20 gld., domače 1 gld., dunajske 80 kr. Šunka brez kosti (Rollschinke) 90 kr. in 1.10 gld., suho meso 70 kr., glavina brez kosti 40 kr. kilo, velike kranjske klobase po 18 kr. in drugo pošilja od 5 kil naprej po povzetju in sicer le dobro blago. Janko Ev. Sirc v Kranju. (126-4)

Tisk na koverte in pismen papir ter vizitnice

z najnovejšimi črkami izdeluje fino in ceno tiskarna J. Krajec nasl. v Novem mestu,

Išče se za gospodarstvo kmetijske šole na Grmu

vrtnarskega učenca.

On mora biti krepak, 15 do 16 let star, ter slovenski dobro čitati in pisati znati. — Čas poduka traja tri leta, na kar udobi, po z dobrim uspehom prestani preskušnji spricalo vrtnarskega pomočnika. — Poduk, stanovanje, hrano in obleko, udobi skozi vsa tri leta brezplačno. — Oglase pri- (127-3) čakuje vodstvo šole na Grmu, prej ko mogoče.

Dve novi hisi v Žabji vasi (157-1)

pri Novem mestu s zraven spadajočimi njivami, ste na prodaj brez letine ena za 1050 K in druga za 1200 K. — Natančneje v Žabji vasi nad studentem št. 32, pošta Novo mesto.

Večjo množino strešne

(157)

škupe (slame)

ima na prodaj Janez Dular, posestnik na Cegelnici pri Novem mestu.

Naznanjam, da imam v zalogi vedno frišno in trpežno blago vsake vrste za častite gospode duhovnike.

Tudi slav. p. n. občinstvu naznanjam, da imam v zalogi vsake vrste moderne štofe ter tudi nepremočljiv tirolski loden za haveloke.

Tudi imam narejene haveloke vsake velikosti za gospode in dečke po nizki ceni.

Dijakom znižane cene!

Jakob Mikolič, (158-6)
krojaški mojster, Novo mesto, Veliki trg št. 92

priporoča se preč. duhovščini v izdelovanje vsakovrstne obleke, posebno — talarje, površnike itd. —

po najkusejšem in najnovjšem kroju. — Izdelujem vsako v to stroko spadajoče delo natančno po meri.

Priporočam se preč. duhovščini, da me blagovoli počastiti s cenjenimi naročili, zagotavljajoč, da bodem vedno skrbel, da izvršim vsako naročilo v največjo zadovoljnost prečastitih naročnikov.

Slav. p. n. občinstvu priporočam svojo dobro urejeno krojaško delavnico,

v kateri delajo najboljše delavske moči; zatorej se jamči za elegantno, lepo in moderno izvršitev naročil, kakor tudi zato, da se vsaka v moji delavnici narejena obleka lepo prilega.

Sprejme se takoj v malnu blizu Novega mesta (142-2)

spreten žagar,

ki je ob enem mlinar. Plača po dogovoru. Kje pove upravništvo?

Pozor trgovci in gostilničarji!

Kranjske salame

zelo ukusne kakovosti razpošilja od 5 kil naprej, 1 kila 1 gld. 20 kr. proti povzetju (147)

Dragotin Novak v Trebnjem.

Excelsior

najboljši gumi

za cepljenje, prodaja kakor vsa leta Fran Perko v Novem mestu. (140-2) kjer se dobi tudi galica, žveplo in rafija.

Naznanilo.

Podpisani uljudno naznanjam sl. občinstvu in prečastiti duhovščini, da sem se preselil iz gosp. Pintar-jeve v gosp. Skaberne-tovo hišo ter priporočam svoj

slikarski in pleskarski obrt,

katerega izvršujem po najnovjšem slogu in jako nizki ceni. Za dobro delo jamčim. — Tudi sprejemem takoj

dečka

iz poštene hiše v poduk.

Oto Smitka,

(128-3)

slikar in pleskar v Novem mestu.

(132-3)

Proda se

dobro ohranjen klavir

po nizki ceni. Več se izve v hiši št. 85. v Rudolfovem.

Prvo darilo. **McCormick Harvesting Machine Company** (čikaška tovarna strojev za žetev.)

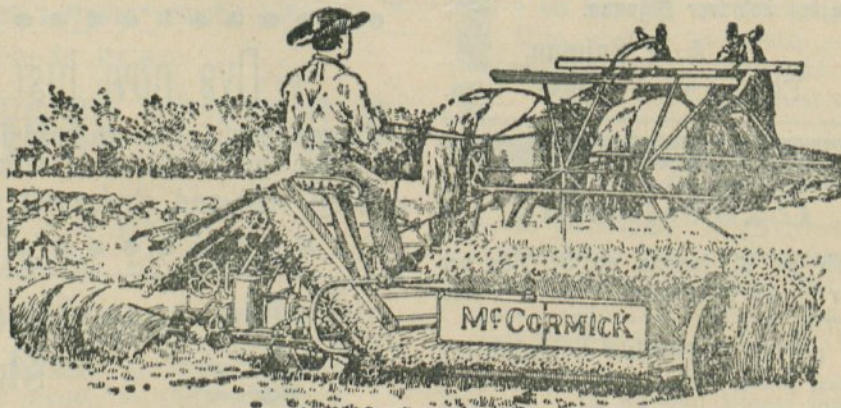
Pariz 1900.

Izdeluje:

stroje za vezanje snopov, stroje za košnjo, brusilne stroje, 'Daisy' stroje za skladanje snopov, grablje za mrvo, 'Manila' vrvice za vezanje snopov.

Vsako leto se izdela 362.000 strojev.

WILLIAM J. STILLMAN,
ravnatelj.

Ne kupite, predno niste videli naših strojev in poizvedeli njih cene.

Velikanska zaloga cenih nadomestnih delov
Zahtevajte našo knjigo vzorcev.

BUDAPEST,
V., Váci-ut Nr. 30.